

دیندخت

دکتر عبدالرضا بھادری

قصه‌های پریان اثر کی. جوان راسل

سرشناسه	بهادری فرد، عبدالرضا، ۱۳۴۶ -
عنوان و نام پدیدآور	پری‌دخت: مجموعه ۵۲ نامه عاشقانه / به قلم عبدالرضا بهادری فرد.
مشخصات نشر	تهران: دلف، ۱۳۹۲.
مشخصات ظاهری	۹۶ ص: مصور، ۱۱×۷ س.م.
فروست	ادبیات معاصر ایران؛ ۲.
شابک	۱۵۰۰۰۰ ریال: ۱ - ۲ ۸ - ۰ ۶ ۲ ۵ ۰ - ۶ ۰ ۰ - ۸ ۷ ۸ - ۹ ۷ ۸
وضعیت فهرست‌نویسی	فنی
موضوع	نامه‌های فارسی - - قرن ۱۴
موضوع	نامه‌های عاشقانه - - ایران
رده بندی کنگره	۱۳۹۲۴ / ۸۲۳۰ PIR ۱۵۸ پ
رده بندی دیویی	۸ ۸ ۲ ۶ / ۶
شماره کتابشناسی ملی	۸ ۳ ۷ ۸ ۰ ۴ ۳

متن این کتاب پس از حروفچینی در مؤسسه فرهنگی هنری ساهر ————— برپایه حروف زر، لوئوس و نازنین و با نرم افزارهای Word 2010، همچنین T_EX-پیک محصول شرکت داده کاوی ایران: ۷۷۶۰۰۰۱۴-۱۵ و عناوین مستعلیق با نرم افزار میرعماد ، محصول شرکت نرم افزارهای مسریم: ۸۸۳۱۴۸۲۳ آمایش گردیده است. درآتش و آماده سازی طرح ها و خطوط هاشم در صفحات مقدماتی و متن با نرم افزار Photoshop، صفحه آرایسی در نرم افزار Corel-DRAW و طرح جلد با دو برنامه گرافیکی FreeHand و Photoshop به انجام رسیده است.

عضو انجمن علمی استاندارد ایران

فروست یکم ناشر: مجموعه ی نامه های پارسی ۱

فروست دوم ناشر: ادبیات معاصر ایران ۳

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۶۲۵۰-۲۸-۱ / ۹۷۸-۶۰۰-۶۲۵۰-۲۸-۱ / ۹۷۸-۶۰۰-۶۲۵۰-۲۸-۱

شرووف، عضو انجمن علمی استاندارد ایران

شرووف، خیابان جمالزاده جنوبی، نبش کوچه وزیری، پلاک ۹۴، واحد ۱

www.dafpublishing.com تلفن: ۵۶۹ ۶۰ ۶۶۹ تلفکس: ۶۶ ۵۷ ۴۳ ۹۱ Email: dafpublishingco@gmail.com

مجموعه‌ی نامه‌های پارسی ۱

پریخت

اثر : عبدالرضا بهادری فرد

آمایش و تولید : شرف با همکاری

لیلا پیروی (دبیر اجرایی)، سولماز مُرادزاد (صفحه‌آرا)،
امیرمحمد قدس‌شریفی (ترجمه بخش‌های انگلیسی و شناسنامه)،
ابراهیم توری (دست‌آورد اجرایی)، امید رحیمی (دوخت جلد)

با سپاس از یاری مشاوران هنری و
استاد رستم‌عای لیس چاپ و تولید
نورالدین غفاری، بهمن سلطانی، علیرضا حسینی،
محمد مودی، حمید پورکلباسی اصفهانی و محمد نوری

چاپ اول این کتاب در سال ۱۳۹۳ با شمارگان ۵۰۰ نسخه و در چاپخانه شادریگ تهران؛ ۴۴ ۱۹ ۶۳ ۲۹

فیلم و زینک پوزیتیو در لیتوگرافی نورنگ؛ ۷۷ ۵۳ ۱۰ ۲۷

چاپ جلد در چاپخانه آبقام؛ ۷۷ ۶۲ ۶۱ ۵۰ و روکش جلد در مؤسسه آفت گرافیک؛ ۷۷ ۶۲ ۶۰ ۹۰

همچنین، صحافی آن در کارگاه جلدسازی معین؛ ۴۴ ۱۹ ۸۶ ۱۵ - ۶

به انجام رسیده است.

نقوش هایش در صفحات مقدماتی و تصاویر متن برگرفته از آثار نقاشان و هنرمندان زیر است:

مگی آنتالیک، جیمز برتوچی، سوزی پرایر، ایرینا چکوفسکی، جبران خلیل جبران، لئوناردو داوینچی، دایان دمیت،
جوان راسل، فیل رایس، مگان ژاو، آدا زیو، شی‌ینا شارپ، تام فدروس، آنتونیو فونتاتسی، کریس کارتر، جان
مک‌کانل، نانالیا مارکو، ماری مارینر، جرمی هنریکسون.

درباره‌ی جلد : تصویر جلد با انتخاب نمادین گلبرگ سرخ، بر آن است تا عشق را جلوه‌ای از رازهای شورانگیز طبیعت بداند.

"نامه نگاری" برای نویسندگان یکی از شیوه‌های بیانی متداول برای کشف مفاهیم و مقاصد و خلق اندیشه‌هایی تازه است. امکان سخن گفتن با مخاطب، کیفیتی عالی و نمادین به زندگی و هستی انسان می‌بخشد. از رساله‌ی پولوس پیامبر گرفته تا اتللو به هنگام مرگ، که با خود به سان سوم شخص غایب و درباره‌ی خود سخن می‌گوید، همگی واجد چنین کیفیتی شاعرانه‌اند. در تاریخ ادبیات همچنین آثاری به جا مانده از ژرژ ساند، جین وبستر، گوگول، گاندی، هاینریش بل و صدها دیگر در زمینه‌هایی شاعرانه، عاشقانه، فلسفی و حتی سیاسی و اجتماعی در چنین قالبی به جا مانده است، که شخصاً نامه‌های و نسان به برادرش؛ تئو را نمونه‌ای سزاوار ستایش می‌شناسم.

نگارش نامه در ادبیات ایران نیز رویکردی اصیل و پُرجاذبه است. با این که زبان و ادبیات ایران همچون سده‌ها یا حتی دهه‌های گذشته - و مانند فی‌المثل آنچه مرحوم محمد حجازی با نادر ابراهیمی و دیگران به رشته‌ی تحریر درآورده‌اند- در شکل و معنا پُرطمطراق و فاخر نیست، اما هنوز گاه بسیار پُرانگیزه و پُرطراوت می‌نماید.

پَریدُخت شامل پنجاه و دو نامه‌ی کوتاه عاشقانه از دفتر نخست، اثری صمیمی و بی‌ادعا از این دست است.

■ امید، برای عاشقی مخاطبان‌اش نیز به قدر کفایت، پُرانگیزنده باشد.

یکی از روزهای زمستان بود، در آن روزها که مشق روشنفکری می‌کردم و گاه وبی‌گاه با مقدار پولی که از حقوق آخرماه باقی می‌ماند سراغ تازه‌های کتاب می‌رفتم. کتاب‌ها را می‌خواندم و بعد، با نگاهی نو به دنیا نگاه می‌کردم. در لابلای مرور این مشق، سینمای آن روزها را هم خیلی دوست داشتم، از هامون مهرجویی که آنقدر دیدمش تا بالاخره برایش نوشتم، تا سایر آثار فاخری که در آن زمان در سینمای ما کم نبودند.

اصولاً تکلیف شب برای بچه‌های هم سن و سال ما در آن موقع بیهوده نبودن، و مفهوم زندگی را با نگاهی دیگر درک کردن بود. آن روزهایی که هشت کتاب سهراب بهانه‌ای برای پیدا کردن معانی رازآلود زندگی بود و از قطعه‌ی

رهگذر شاخه نوری که به لب داشت، به تاریکی‌شن‌ها بخشید.

هزار تفسیر می‌کردیم، یا روزهایی که در اتاقی گرم بر بام خانه‌ی دوستی دیگر، معنای پیر بلخ را با بضاعت‌مان به بحث می‌گذاشتیم و اوراق مثنوی را صدها بار ورق می‌زدیم تا باز معنی زندگی را بهتر بفهمیم. وقتی همه آن درس‌ها را کنار هم می‌گذاشتم چیزی در وجودم، مرا به نوشتن وامی‌داشت. کتاب‌های جبران خلیل جبران تازه وارد بازار شده و فلسفه‌اش مرا حسابی درگیر خود کرده بود. در آن زمان نقدی بر کتاب پیامبر او نوشتم که در یکی از روزنامه‌های پایتخت چاپ شد. هروقت به آن روزنامه نگاه می‌کنم شوق نوشتن آن روزها را چه زیبا می‌بینم.

با الهام از همین فلسفه جبران بود که اولین نامه‌ی این دفتر آغاز شد و هرچند یک‌بار بهانه‌ای برای نوشتن، قلم را به دست من می‌سپارد. سال‌ها از آن روزها می‌گذرد و همیشه شوق انتشار این نامه‌ها در من وجود داشت تا که روزش رسید.

این نوشتار شاید نیاز به پیش‌سخن نداشت اما این خطوط را بر پهنه کاغذ سیاه کردم تا باز بگویم همیشه بهانه‌ای برای بودن، دوست داشتن و عاشق شدن وجود دارد. زندگی را زندگی کنیم چون گذر لحظه‌ها، خیلی زود شادی باهم بودن را از ما خواهد گرفت. ■

عبدالرضا بهادری فرد